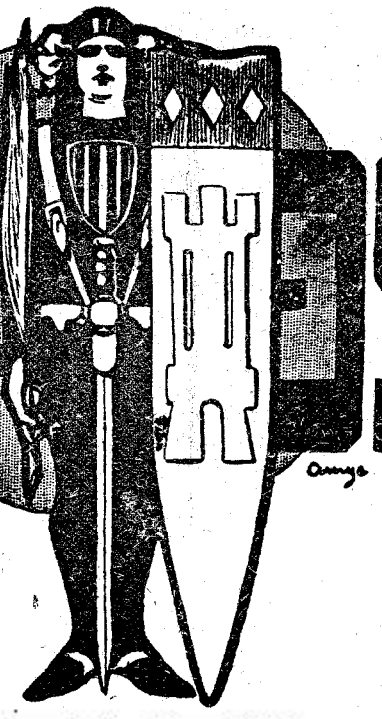
ANY XI • • NUM. 528

Sitges, 3 Desembre de 1911

BALLIAR DE SITGES

« Setmanari català »

Redacció y Administració:

Carrer de Parelladas, 9

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Sitges, un trimestre, 1'50 pessetas
Espanya, un any, 7' id.
Extranger, un any, 2'50 pesos (or)

Anuncis, Esquelas, Remitits y Reclams a preus convencionals

L' actuació dels difamadors

Diu que l' *Eco* julianer de l' ultim diumenge está més asquerós que may. Diu que un altre paperot despreciable, que d' un quant temps ensà vé a infectar l'ambient d' aquesta vila, aixísmeteix en la derrera setmana ha escampat més inmundicia que de costúm. Diu que plomes criminals, no contentes ab injuriar y calumniar als meritíssims ciutadans que desde 1904 governen el Municipi y son el terror de lladres y estafes, inicíen una campanya de difamació contra respectables dames.

Entre tant, els senyorets susceptibles, que més de una vegada se 'ns han queixat de que diguessim les veritats a carinyosos amichs seus, no han tingut per la cobarda conducta d'aquêts ni una paraula de condemnació. Els senyorets susceptibles, ab son silenci subratllen y autorisen les infamies de sos carinyosos amichs, y ab els equívochs prestigis que sa posició social els dona, ells, els *soi-disants* intelectuals y genuins representants del patriotisme encoratjen les follíes dels analfabets y dels degenerats.

La calumnia, la vil imputació, la reticencia, no fan solsament blanch en l' honra de la víctima escullida per l' ànima perversa: hont principalment causen danys irreparables és en el sentit moral del poble, que de mica en mica es va afeblint y corrompent. Y els afiliats a cert partit que 's titula defensor dels drets de l' home no expulsen de ses files als difamadors que les deshonren, ni protesten de que tossudament s' intoxiqui la conciencia popular excitantla a l' odi contra persones dignes de estima y de respecte.

Vosaltres, els qui demanèu escoles y biblioteques pera ilustrarvos y ilustrar als vostres fills, ¿cóm mirèu tan poch per la seva educació y la vostra, nodrintvos espiritualment ab dejeccions de gent amoral? Les mentides, les farses, les especies calumnioses que admetèu per evangeli, no deurien plaure a qui 's diuen apostols de la Raò, fanátichs de la Veritat, devots de la Justicia. Les frases incivils, els mots grollers, les paraulades burdellesques, haurien d' inspirar horror als qui pretenèu formar les generacions de l' Avenir, conquistadores de la Llivertat y dignes de gaudirla.

Es explicable, encara que oprobiós, que vells cacichs corcats per tots els vicis y envilits per totes les concupiscencies segreguin son veri contra 'l poble a qui no més per explotarlo estimen. Però no 's comprén qu'entre 'ls sedents de redempció tembé hi creixin y visquin exemplars ruins que laborin per la propia esclavitut y per la de sos companys, com els enemichs més acérrims.

Fent recular l'esperit cap a la bestialitat, no féu pas l' obra de progrés per la qual diéu lliurar batalles. Estimulant les baixes passions contra ciutadans honorables, no avensèu pas en el camí de la Cultura que diéu voler assolir. Edificant demunt la falsetat y la indignitat, no tindrá pas solidesa 'l temple que diéu alsar a la Pau y a l' Amor universals.

Com els senyorets susceptibles que enmundeixen devant les procacitats de sos carinyosos amichs, vosaltres sou tan miserables com els difamadors a qui encubriu ab un somriure de complascencia.

Lluitèu, que la lluita és avens y és vida! Pero lluitéu ab el cap dret y el cor net, ab armes lícites, segons pertoca a homes conscients y nobles. Als qui us condueixen per viaranys de perdició, foragiteulos de prop vostre, qu' ells són els pitjors enemichs ab qui devèu bregar.

Dignifiqueuvos! Ennobliuvos! Volguèu tenir al pensament més que a la boca el desitj de millora que us ha de apropar incessantment a l' ideal, y pensèu que el salvatjisme, l' *apachisme*, són el pol oposat del civilisme, del humanisme.

. . . . . .

Diu que l' *Eco* julianer de l' últim diumenge está més asquerós que may. Diu que també ho está l'altre paperot de la conxorxa. Diu que ja fins ab les senyores s' atreveixen...

¿Qué 's busca ab semblant procedir?

Es vol que la massa inculta es desenfreni y saludi ab insults el pas de les persones adictes a la política d'Acció Administrativa? Es conrea la grosseria y la provocació esperantne violencies d' obra com a fruyt de les violencies de llenguatje? Es fomenta la maledicencia y el rencor pera que esclatin conflictes pertorbadors de la marxa progressiva y ascendent de les activitats de nostra vila?

Els elements d'Acció Administrativa sabrán mantenir la serenitat. No voldrán fer el joch dels seus desenfrenats adversaris acudint al terreny a que se 'ls cita. Entre uns y altres hi ha diferencies inesborrables.

Peró la paciencia té 'ls seus límits. La correcció no está pas renyida ab la energía, y els nostres amichs sabrán defensarse de la brutal agressió dels incivils. A les bàbares estridencies, el poble de Sitges ja sab respondre ab un gest d' alta civilitat, com en la memorable jornada del 12 de Novembre.

La mare jove

—Fins cap al tart, Amor!... Un petonet pels dos.

—Adeu, espós, que 't guihi l' ángel bó.

El matí és fresch y emboyrat y en la calma plaenta de la masia solsament s' ou el saltiró dels cascabells de una mula que va allunyantse. La dona y el nin tornen dintre el casal pera escalfarse vora la llar de foch ben atiada ab bergues y rabassons dels vinyerars, mentres els llavis candents d' ella murmuren ferventes pregaries per l' home a qui el trevall se l' endú raure tot el día a les llunyaníes. Bon punt l'últim espill d' oració s' es envolat vers les altures, el cel s' aclareix d' una llum blava, el sol apar majestuós y els pochs aucells valents devant del fret refilen cántichs plens de l' armonía apresa tot escoltant passions idíliques.

Atrets per la beutat de la natura rejovenida, mare y fill surten a banyarse d' or pels camps y serralades y a viure la vida de la poesía, envolta de flors y de fullatge. Al trovarse sota els frondosos pins y les altives pollancres l' encisadora mossa se treu els pits turgits de llet inmaculada y dona a beure a son infantó sedent del melós néctar.

Qué gentil és mitg pálida y ullerosa mirant com jau la joliua prenda damunt sa sina moventa y esblaymada! qué ingenua y ignocenta al brindar son beyre sonrosat a la boqueta encar diforme de la criatural qué gran, quć omnívoda, qué portentosa al mostrar embadalida a l' infinit la seva obra excelsa!...

La diàfana claror que raja per entre les ufanoses branques reflecta lluissors d' estalactita sobre son visatje de linees impecables y el foch de sos ulls crema y illumina y la rojor de sos llavis tempta y apassiona quan d' ells n' ixen aquestes paraules animbades de música y ambrosía:

—Fill meu: la bojería de l' amor t' ha portat aquí a la terra. Jo 'n soch jovensana encara; necessito cansons, alegríes, perfums y delectances... tu n'ets arribat per aportarmho. Estima forsa, riu forsa, canta forsa; car les arrugues me fan por y els cabells blanchs em matarien... Que may tes ires fassin enrogir mes galtes blanques tants cops besades y acariciades; que may ta faç transparenti enigmes ni misteris... Assemblat ab ton arbre, oh fruit dolcíssim!...—

El día avansa y en l' olla fumejanta la hermosa fembra prova d' alimentar son cos mentres el marit de l'ánima, lluny dels dos essers entranyables, menja el pa beneit ab la suor del seu front, acompanyat dels vells pagesos.

Entrada la tarda tot és silenci a la masía. La criatura dorm ab un gracil somrís y la mare el bressa suaument com l' oreig a les plantes. Aquella mansió humil fa de temple a dos divinitats augustes: a una verge mutilada y a un Jesuset de plata.

Perxó el darrer vol de l' aucellada és per anar a adorar la casa blanca y entonar sota la teulada la darrera melodía de ses arpejades llengües; perxó el darrer raig del gran astre és pera purificar son ambient; perxó la darrera sentor escapada de les herbes bosquetanes es pera perfumarla; perxó la primera estrella que surt en la volta blava ja enfosquida, resta suspesa damunt ses molsoses tapies.

Difós en un capvespral cant de la terra s' ou el saltiró dels cascabells d' una mula que va apropantse, quan tot d' un cop l' esclivellada porta de la masía s' obra de bat a bat empenyada pels brassos d'un home sadoll de sanitut qui aixamplantlos en bell esclat mirífich junyeix ab ell les dos divinitats augustes tot xiuxejántelshi a cau d' orella:

—Qué sou bufons; talment sembleu germans!...

HELIUS

Somni d'un malvat

No m' agafis! Fuigiu! Deixeume fer, aquí, aquí; vull la clau, sí, la clau de la meva caixa. Perque la caixa és meva. Després de tants anys, no faltava més. Com hi disfrutava! Sempre l' obría y tancava a l' hora que 'm donava la gana... Aixís, aixís... Vull *recreyarme*. Veyeu, veyeu com brollan les pessetes y els billets de banch? Sabeu de qui és aquest diner? Donchs, tot aquest be de deu de moneda representa les suades de aquets pobres pagesos y pescadors que ab les meves embusteríes els faig veurer garses per perdius. Pobre gent! Aixó és crimiual, indigne, malgastar aixís els cabals dels altres en el joch, techs y tota classe de disbauxes: casi és esser massa pillet. Ja sé que soch un malvat, pero el cas és viurer com un milor y trevallar poch...

Y ara, ¿que ès aixó? Quina mort més freda que tinch! Reyna santíssima quina por! Sí, sí, és aquella

Diputació de Barcelona – Xarxa de Municipis

sombra, la mateixa sombra d' aquell soldat de Cuba que 'm persegueix día y nit. Malehida hora! No tinch perdó de Deu. Salveume, Senyor!

(Una veu desde el cel : Arri allá, jueu, cap a l' infern. Ja pots picarte el pit que no farás trencar el cor a ningú. Ves, ara pots encomenarte an En Robaudonadeu.)

Estich perdut! No hi ha seda que valgui. Quanta cridoria! Quina furtor de sofre! Y aquest terrabastall de ferros! Aixó ve de sobte. Terror. Sí, sí, ja 'ls veig. M' ofego! Matraca, amich meu, ajúdam. ¿Ahont són els altres companys? M' han deixat tot sol... ¡Uyyy... quines banyes més refilades! Es en Banyeta. Fugim!... (Una jarca de dimoniets petits tots formant coro criden: Agafeulo, agafeulo, que porta seda!)

ÁNIMA FREDA

La plaga dels captayres forasters

Diferentes vegades s' ha posat de manifest la conveniencia de privar la entrada a la població y la demora en les seves proximitats, de les colles de captayres vagamonds que seguidament ens visiten.

Els veritables necessitats están en minoría en aquets convoys de la miseria. Lladregots, dones perdudes, gandúls impenitents, empressaris d' esguerrats..., tot el dretitús social pren l' ofici de mendicant y es fa senyor de les carreteres, per hont passeija la inmondicia material y moral que constitueix son medi ambient y son producte.

El veinat ha produit moltes queixes contra la continua invasió de les bandades de pobres insolents que exigeixen almoyna en males formes, que promouen escàndols y que donen ocasió a escenes vergonyoses. Y l' Alcaldía ha dictat repetides disposicions pera evitar la permanencia de mendicants forasters en la vila, aixís com el seu acampament en les inmediacions. Peró 'ls Agents de l' Alcaldía, per molt que s'esforsin en cumplimentar les ordes rebudes són impotents pera ferse obeir quan se troven ab gent de mal viure que no reconeix lley ni autoritat de cap mena.

Es per aixó que reiteradament l' Alcaldía ha tingut de reclamar la cooperació de la forsa de la Guardia Civil, demanantli que allunyi tots els indocumentats y els sospitosos que en aquesta localitat s' aturen.

Quan la Guardia Civil pot dedicarse al referit servey, la població s veu lliure de nomades perillosos; mes aquexa sort no la tenim sempre, perque les forces del benemérit Institut en el Puesto de Sitges deuen atendre a moltes altres obligacions.

Se 'ns ocorren les observacions precedents a proposit del inusitat espectacle que dijous passat es donà en el carrer de S. Bartomeu. Un minyó francès que se havía indolentat greument ab una enyora, a petició del fill de la meteixa fou invitat per l'Agutzil Alfons Gallart a respectar als veins y a surtir de la vila. L'Agutzil fou desobeit, insultat y amenassat pel captayre. Poch després aquèst fou vist al carrer de Sant Bartomeu pel Inspector de policía D. Angel Cano, que li repetí la invitació d' abandonar la població, que l' Agutzil li havía fet. La contesta de l' extranger fou desfermar la seva llengua contra l Policía y maltractarlo d'obra fins al punt de que l' Inspector hagué de defensarse a bastonades. Es reclamá l'auxili de la Guardia Civil, y el Cabo y la parella que acudiren al lloch del succés foren desacatats pe'l furiós minyó, al qual costá grans travalls subjectar y conduir a la prevenció municipal, desde hont sigué traslladat a Vilanova, el día següent, a disposició del Jutjat del Partit.

Es lamentable que puguin succeir fets com el relatat, y cal fer lo possible per impedir que 's repeteixin. La opinió pública, reconeixent que 'l zel de la Alcaldía y dels seus Agents nece sita ser secundat pel de la Guardia Civil, veuría ab complacencia que aquèsta tingués manera de dedicar constant atenció a la vigilancia y expulsió de les colles de nómades perillosos.

Proses bárbares

Els bells camins que no menen en lloc

No tot són rutes amples y planeres les que enxarxen la terra; no tot són víes utilitaries marcades en el mapa, enginyades amb *teodolito*, profanadores d' hermoses solituts, obertes amb detestables eines que esberlen montanyes, foraden roques y enlletgeixen ribores y per ont passa depressá l' angoixa, la vanitat, les tristeses més horribles y les més vils alegries. No tot són tampoc humils carreteres que enogen y divaguen per molt enllà, aspres y desnivellades. Ni tor són corriols afressats per la petja de l' home que mata l' herbei, brunyeix les penyes, afetgega l'argila y mòlt la gresa.

Entre uns y altres, com sotils fils de terenyina, invisibles, desconeguts, pels quals no hi transita ningú que porti presa, ni que sàpiga gaire del cert el lloc ont va y lo que cerca, hi són els meus, els que jo segueixo, els que an e mi m' agraden.

Camins d' atreviment, de gosadia; solcs imperceptibles en les ufanors dels matisers, rengles de peiges en els molladius; rastres que ab trevalls esfloren les molses en els vaguenys, que foraden les verdisses en els rierals, o que esllavissen la pedruscalla en els avencs.

No són morrades ni dresseres, ni van enlloc, car s' interrompen y recomensen capriciosament, se fonen y se retroben a l' impensada com esteles de vagancia o d' exploracions atzaroses.

Segons com, neixen al caire d' un penyasegat, o al llindar d' una boscuria impenetrable, o al fons d' un clotaral obstruit de malesa, o al peu d' un rocater encinglat que s' esllavissa. Apar que cerquin lo més ingrat a la petja humana, el perill, l' impossible. Y ningú sab si el traspassen. Perquè 'l rastre 's perdi no vol dir que s' hagi aturat el caminant. Qui pot aturar els caminants d' eixos camins?

Cada un d' ells es un ésser misteriós. Ont anava, quina ilusió, quina necessitat, quina deria l' empenyía? Trist o alegre, vensut o vencedor, perseguit o perseguint, el primer que s' ha obert pas allí ont no n' hi havía, es un coratjós, un indòmit. De la seva gesta ignorada no 'n queda altra senyal que unes tiges rompudes y unes filagarses de roba miseriora enganxades en les espines; però en vindran d altres que, encoratjats per aquells indicis, se llensaran sense temensa pel lleu viarany, segurs d' eixir ne, perquè allí ont n' hi ha passat un n' hi passen dos, n' hi passen cent. Qui no hagi transitat per aquells corriols desconeix la poesía del caminar y l' inquietut del perdre-s. Mai el vianant determinat que espera amb dalè arribar a terme sabrà el que deixa, el que perd, el qde abandona a la vora de la ruta; en els flancs de les montanyes que costeja, en el fons dels boscos que atravessa, en les llunyies que entreveu. Els grans enigmes de bellesa que 's presenten a l' altra banda de les cunetes, dels ponts y dels terraplens, es el que encanta al viatger, el que 'l reté a frec de la portella del vagó o de la diligencia.

Ai del que no pot torbar-se, pobre del que sigui esclau dels horaris y de les fites kilomètriques!

Córrer món! Heusaquí una grossa blasfemia. Perquè córrer? Quin goig dóna 'l córrer?

Si us agrada saber quèlcom del sospirar dels reigs en l' espessor dels boscos, dels odors íntims dels margens florits, dels mormuris de les aigües verges y de la bonesa y suavitat del cor de les montanyes, cal despreciar el temps, les brúxoles y els diners; cal fer-se cassador, contrabandista, boer o llenyataire; cal transitar penosament pels corriols que no menen enlloc. Ells us mostraran, emperò, si es que teniu confiansa en son devallar atrevit y ardidesa pera seguir-los quan munten per les crestes formidables, tots els misteris dels avencs y tots els rodaments de cap de les altures. Y arribareu a les encantades pregoneses, junt al viot d' aigua crestallina ont el sanglà s' abeura; al pinar ombriu ont els xixells s' ajoquen; y a l espedat roquís ont nien les miloques y s' entafuren les güineus.

Pels viaranys simplicíssims es precís anarhi amb un gros ardiment de cor y una gran senzillesa de roba. A voltes no són més que clarianes enigmàtiques entre la boscuria. No hi passarieu pas sense deixar-hi un esquins de roba, un trosset de pell o una gota de sang de vostres venes. Són estrets, són angoixosos, són vorejats de pues que se us abraonen com garfis de selvatgina, són obstruits de lliga-bosc y romagueres que us traben y us aturen. Però, y després, quan els trobeu encatifats de fullaraca o de molsz esponjosa, quan planegen per una vinya morta o per l' humida llisor de una torrentera, quina suavitat y quin dalit us donen, y amb quin rumor tant grat responen a vostres passos!

No us encaparri mai l' encreuament laberíntic dels bells camins de solitut; tots són bons, en tots hi ha poesía, al capdavall de tots hi trovareu una visió de rústicitat senzilla y encantadora : l' enderroc d' una masía, una cabana de bosquerol abandonada, un quintà desert ont, en la branca més alta d' una figuera morta, hi batega un parrac, ensenya de pobresa que us fa pensar en la caseta xica, en les vaques magres, en el foc de gatoses y en la velleta adolida que roman a l' escó. Sovint el córriol divaga per carenes desertes; es una esfumatura de grisor mes clara en les llosanes, un solc en les garrigues; o volta un erm aturonat, ovirant-se en l' herba seca com el rastre d'uns dits acaronant a repel el llom sedós d'un animal manyac. Aprés va a parar a una bauma ont s' endevina un sopluig de bagabond, al catau de boca fumada per l' enginy d'un cassador qui provà de foragitar-ne una alimanya, y més enllà traspassa una artiga que flaira a terra remoguda, al mitg de la qual hi veureu una olla de ferro ensutjada, uns esclops, un pilot de patates. Y aqueixos obgectes, confiadament deixats, us afermen en la certesa de que allí no hi transita altra ànima viventa que l' ardit artigaire, habitant d'una altra afrau, Deu ho sab quantas hores lluny!

Allavors els ulls del perdiguer y la vida del perdiguer us devenen amables y necessaris, com únic ampar al vostre isolament, y la caricia brolla espontania. El crideu y ell ve, y enfront el sol melangiós que decanta a la posta—hora fervent pera les ànimes emotives—l' amoixeu un instant.

Pels corriolets que no menen enlloc no hi trovareu hostals ni tavernes, però no hi manquen pas—us ho dic en veritat—paradors tant nets y agradables com els de un camí-ral. Redossos amicals y tebis, amb fullaraca per jaure, amb branquillons per encendre y amb rocs planers y bugadejats pera servir de taula. Y allí encara hi trobareu cendres de foguerons improvisats, rastres d' ajassaments sibarítics y resquicies d' àpats miserables : un clofoll de ceba, un paper greixós, l'envoltori d una paquetilla de divuit o d' un rengle de mistos de cartró. Y no sè quines extranyes envejes us desperta l' inconegut que ha fet estada en aquell lloc primer que vosaltres. Endevineu la mitja hora viscuda reposant a ple sol, en plena orgia de la vista esplaiada, amb el pur contentament d' una frugalitat heroica; y encara que no sigueu filosop, aquelles deixes us conviden a meditar, com un borrós geroglífic de felicitat terrena.

Arriba, emperò, un moment, que 'ls viaranys enigmàtics, sots la menassa de la nit propera, prenen una indeterminació esborronadora. No temau : un xic d'instint d'orientació y la ferma confiansa en vostres cames, y el que apar més traidor us guiarà. Tots s' esmunyen al fi cap a les víes afressades d' ont han eixit y ont tornen infaliblement. Aquest es llur únic esclavatge.

Y arriba que ovireu la ciutat al lluny. La sensació es de disgust. Pel cim d' ella hi floten boirades negres y pesantes y els fanals brillen esmorts y tristos. A l' arribar hi us extranya aquella gernació que transita massa seriosa o massa riallera dins dels vestits luxosos, gesticulant d' una manera postissa y encarquerada.

Vénen d' admirar una película cinematográfica o una decoració teatral. Convenen que la natura es bella. Convenen també que 'l més tonto y el més antiquat del món es l' anar a peu.

Realment se pot viatjar sense espeuetar se ni malmetre-s la pell ni la roba. Però ells ignoren que la terra no's deixa pas trepitjar impunement. Exigeix a l'home pell morta, suor y algún esquitx de sang.

Els cartronets que 's despatxen en les taquilles de les estacions y que tots trobem tant econòmicns, han estat pagats a bon preu per germans nostres que transitaven amb molta pena pels desmonts y les foradades dels camins moderns! El tribut a la terra fou lluit a l'avens, y ara s' hi passa amb sabates de xarol y dormint en còmodes butaques.

Jo no anatematiso pas el progrés, però voldria que es recordessin d' això y que no parlessin tant de les merevelles llunyes, inassequibles pels que no podem pagar nostre passatge més que amb les propries duricies y amb els propris suors.

Oh! les grans y esplendoroses ciutats de l'extranger, la sublimitat dels Alps y de les cataraies del Niàgara... Y bé, si, però dieume quines honestes y consoladores belleses s' amaguen en la blavor de la petita montanya que s' ovira desde casa vostra?

Ningú ho sab!

PRUDENCI BERTRANA

(Del llibre darrerament publicat per la benemérita «Societat Catalana d' Edicions».)

Secció Oficial

Administració del impost de Consums

Compte detallat de les especies entrades en aquesta vila durant el prop passat mes de Septemb e, ab l' import dels drets de Consums y Escorxador:

	ARTICLES Kg.	IMPORT Pessetes
Carns de bestiá boví, llaner y cabrer, Consúms y Escorxador.	11858	1897'28
Carns idem. extrarradi . . .	512	53 84
Tocino, Consúms y Escorxador.	convn.	734'58
Oli de totas menas	3578	629 72
Vins de totes menas.	20100	670'00
Arrós, sigróns y sas farinas . .	2717	66'94
Grans, llegúms secas y sas idem.	6990	30 75
Sabó dur y tou	3602	554 70
Carbó vegetal.	14450	63'58
Alcohol, ayguardents y licors .	convn.	177 75
Sal comú	100	2 75
Convenis per vi tint y generós .	—	246'00
Convenis d' extra-radis . . .	—	203'15
Carbó de cok	16000	17 60
Sal pera la Industria.		
Total . . .		5348'64

Sitges, 30 de Septembre de 1911. — El Concejal Administrador, *Joseph Parera*.

Escorxador Municipal

Caps de bestiar sacrificats durant el Septembre 1911

SITGES: bous, 0; Novillos. 2; badelles, 50; moltons, 0; castrons, 61; xays, 0; cabrits, 23; ovelles, 71; vaques, 0; tocinos, 49.—Total, 256.

GARRAF: moltons y ovelles, 15; castrons 0; tocinos, 5.—Total, 20.

Total general, 276 caps.

Sitges, 30 d' Septembre de l'any 1911.—L' Inspector-Veterinari, *J. Folch*.

Diputació de Barcelona – Xarxa de Municipis

Rumbo á Cuba

Ja aném coneixent qué 'ns trobém en paissos tropicals. puix al bon punt d' arribada a Puerto Rico ja ha comensat a ploure, fent tot seguit un sol que cremava les pedres.

Aquesta ciutat, ja no deixa entreveure les pintoresques boscuries que te per sos boscos, producte de la fertil Amèrica. El poble de Sant Joan és molt net. puix aixís que pertanyé als Estats Units la secció d' Higiene treballá de ferm, fins que a l' ultim han conseguit sortirne, no veyentse enlloch le més petita mostra de deixadesa.

Deixárem aquest port y al endemá arribárem a Mayagüez, poble important hont s' hi cull molt de café. Al entrar en la seva badía, ¡quín magnifich colp de vista!... Es descobreixen les montanyes totes plenes de forratge, al punt de florir, esclatants de una verdor enllueruadora; y per les seves serres s' hi veuen infinitat de platanars y cocals. De la població urbana també 'n quedárem admirats, puig totes les cases són sols de planta baixa y cuasi totes elles se aixequen tocant aprop de l' aygua.

A les cinch de la tarda partírem cap a Ponce': ès aquésta una població molt semblanta a l' anterior, pero de bastanta més importancia, sobre tot comercial; comptantshi varis ingenis de sucre y embarcantshi per altra part grans carregaments de café.

An aquest poble tingué el gust de veurer com el barco desembarcava una bona quantitat de caixes de moscatell procedents de nostra hermosa vila, convensentme una vegada més, de que el seu nom per tot arreu es coneix.

Sortírem d' aquest port, deixárem enrera les illes de Santo Domingo y Haiti, y el día 7 d'Octubre entrarem a Santiago de Cuba, fita de destí pera el que aixó escriu.

L' arribada a Santiago es bonica, puix lo barco te que fer moltes voltes pera arribar a sa bahía, perque tot está rodejat de costes, tenint una entrada en extrem pintoresca.

El barco ha donat fondo y ja ens disposem a baixar. Després de cumplir els requisits de Sanitat, saltem a terra. Y a la lluyta altre cop! desitjosos de tornar al treball pera que ben prompte poguem anar a veurer la nostra blanca vila de Sitges.

JOSEPH MASIP

Revelació

M' heu fet coneixer doncella
un desitg dominadó
y com la frescal poncella
mon fébril cor s' esbadella
al esclat de una passió.

La vostra dolça mirada
me captiva dolçament,
com les clarors d'una aubada
que resplandeix enjoyada
d'un bell esclat, esplendent...

Vos sou l' idol que m' encisa
fentme viurer enamorat,
i 'l meu cor sento que frisa
com la flor al bes de la brisa
quan vos tinc al meu costat.

Sou oh dolça criatura
pera mi el més b encant,
y en la meva llar futura
sueu per mi la ventura
siguent mare fecondant.

RAFEL ROSAS

Sitges, 1911.

Sessió del Ajuntament

ORDINARIA DEL 30

Va celebrsrse de segona convocatoria, presidintla el Sr. Arcalde, D. Pere Carbonell Mestre, y assistinthi els regidors Srs. Parera, Carbonell Soler y Mitjans.

Llegida l' acta de la sessio anterior, fou aprovada per unanimitat.

Se aprovaren varis comptes.

Y se aixecá la sessió, al cap de no gayre estona que se havía comensat.

NOVAS

El Butlletí Oficial de la Provincia corresponent al día 29 del prop-passat mes de Novembre publica els següents nomenaments :

Jutje municipal de Sitges : D. Joseph Ferret Robert.

Suplent : D. Lluis Font Torralbas.

Adjunts : D. Pere Montané Fals, D. Joseph Soler Soler. D. Joseph Planas Robert, D. Amadeu Bertrán Batet, D. Bartomeu Vía y Vía y D. Rafel Llopis Torralbas.

BALUART DE SITGES felicita als agraciats.

*

En la nostra Estació del ferrocarril s' han comensat a expendir bitllets d' anada y tornada de Sitges a Vallcarca, al preu de 30 céntims, els quals poden utilisarse únicament en els trens de les 5'12 y de les 6'53 pera l' anada, y en els que arriben aquí a les 19'24 y a les 21'23 pera el retorn.

Ab aquesta disposició, que tan beneficia als nombrosos obrers conveins nostres ocupats en aquella colonia industrial, la Companyía dels Ferrocarrils de M. Z. A. s' ha fet novament objecte del aplauso del publich.

*

Per falta de número, dijous no pogué reunirse la Junta de Vocals Associats pera l' aprobació dels Pressupostos municipals que han de regir durant l' any vinent de 1912. Aixís ès que 's reunirá el dijous de aquesta setmana, en sessió de segona convocatoria.

*

En vista de lo greu del seu estat, a la vetlla del dilluns foren administrats els Sants Sagraments a la senyoreta Carme Figols y Camps, malalta, desde un quant temps ensá, de molt cuydado.

No cal dir quant de veres desitjem el prompte y complert restabliment de la seva salut.

*

En el Teatre del Prado Suburense han comensat ja els ensatjos de la nova obra lírica, dels senyors Gibert y Catalá, titulada *Crepuscles*, que probablement será estrenada per Nadal; haventse contractat a tal efecte l' aplaudida primera tiple D.ª María Morató.

*

Divendres va reunirse la Junta local del Cens pera designar, conforme prevé la Lley, els locals en que hauríen de instalarse les meses cas de que durant l'any vinent haguessin de celebrarse eleccions de una mena o altra.

Els locals són els meteixos designats pera l' any corrent, segons l' edicte exposat al públich en els baixos de la Casa de la Vila.

*

Dijous al mati fou conduida a sa darrera estada el cadavre de la bondadosa compatricia donya Antonia Yll Mirabent de Capdevila, passada a millor vida a la edat de 61 anys, després de rápida malaltía.

Descansi en pau, y rebin el seu espós y demés familiars la expressió del nostre pèsam.

*

Divendres vinent, festa de la Inmaculada Concepció, se celebrarán en nostra Iglesia parroquial les solempnitats relligioses de costúm, prenenthi part activa el coro de l'Associació de Filles de María.

*

Los propensos á congestiones deben emplear los GRAINS DE VALS, laxantes, purgantes y depurativos. No producen irritación. Dosis: uno ó dos granos al cenar. Venta en Farmacias.

*

Per medi de pregó públich, ahir va ferse sapiguer al veinat que avuy y demá se celebrarán festes a la propera ermita de Santa Bárbara:

A les tres de aquesta tarda hi haurá ballades a la plassa, ab subasta de coques y danses, executant un variat programa la banda de música que dirigeix el Mtre. D. Manel Torrents.

Demá. dilluns, a les deu del matí, s' hi cantará solempne Ofici ab acompanyament d'armonium; repartintse després bonos de pa. carn y arrós als pobres de aquí y de Ribas. Y a les tres de la tarda s'hi resará el Rosari, acabant la festa ab el cant dels tradicionals goigs en llaor de la Santa mártir qu' en aquella pintoresca ermita 's venera.

*

En el camaril de la parroquial iglesia de Santa Agna, de Barcelona, espléndidament adornat, es verificá el dimecres últim l' enllás de la encantadora y gentil senyoreta María Grifols y Roig, filla de nostre amich el metge D. Joseph A Grifols, ab el distingit jove don Antón Almató, advocat y procurador.

Apadrinaren als desposats D. Salvador Cabestany y D. Víctor Lucas, per la nuvia y D. Guillerm Alguer y D Joseph M. Almató, pe 'l nuvi, y beneí la unió el reverent rector de dita parroquia, dirigintloshi després una elocuent plática. Durant la missa un quinteto deixá sentir varies escullides composicions musicals, y la escolanía cantá la Salve.

Els invitats a la ceremonia, en nombre de 60, se trasladaren al Gran Hotel Colón, en quin espayós menjador se 'ls obsequiá ab un esplendit banquet, acabat el qual van passar al *Hall*, ballanthi fins a les vuyt del vespre.

Els nuvis pujaren en el exprés de Fransa, emportantsen les més cordials enhorabones y auguris de felicitat, a les quals ajuntém afectuosament les nostres.

*

Que tots els qui pateixin de malaltíes del pit (tuberculosis, bronquitis pulmonar, etc.) enseigin la célebre **Pomada antiséptica** del Dr. Bandiera. Aquest específich, de una eficacia admirable, conforme a les disposicions de la Lley solsament te un dipósit, qu' ès a Palerm (Italia), a la *Farmacia Nacional*, situada al carrer Cavour, 89 91. Preu de cada ampolla, que conté la instrucció del seu us: 4 francs; més els gastos de ports y embalatge.

Grandiós y variat assurtit de

Calendaris 1912

IMPREMPTA J. SANTACANA : PARELLADAS, 9 : SITGES

Emilia Carbonell de Yll

Planxadora

Ofereix el seu travall al públich y li participa que fins al mitjdía del dimecres, reb encárrechs de colls y punys pera el planxat alemany.

Carrer Major, 41

Sastrería de RAMON MARTI

JESUS, 2 : CAP DE LA VILA : JESUS, 2

Trajes de lana, desde	20 ptas.	á	125
Trajes de pana,	» 22	»	á	35
Trajes negros,	» 20	»	á	120
Pantalones corte	» 9	»	á	35

Chalecos fantasía, última novedad

Bufandas de piel y astracán, última creación de la moda

Eduardo · Xalabarder

Médico-director del Sanatorio Anti-tuberculoso de Tarrasa.

Medicina general. Aparato respiratorio Tuberculosis.

Consulta : de 2 á 4 los días laborables.

Elisabets, 3, entresuelo, 2.ª : BARCELONA

TUPINAMBA

TOSTADERO DE CAFÉ

AROMA CONCENTRADO CON REAL PRIVILEGIO.

TODOS LOS CAFÉS DE ESTA CASA PUEDEN SER SOMETIDOS Á UN RIGUROSO ANALISIS

Sucursal en SITGES:

JOSÉ BARTROLÍ, Nueva, 11

Diputació de Barcelona – Xarxa de Municipis

JUAN ALEMANY

S. en C.

TRATANTES EN CARNES

Proveedores de las canteras de Garraf y de la fábrica de cementos de los Sres. M. C. Butsems y Fradera de Vallcarca.

Domicilio social : San Francisco, 54 : SITGES

Esta casa expende carnes de todos precios y de superior calidad, desde los siguientes :

Ternera fina, desde 0'40 pesetas los 400 gramos.
Carnero á 0'80 ptas. los 400 gramos.
Cordero á 1 peseta los 400 gramos.
Cabrito á 1 peseta los 400 gramos.
Castrón á 0'60 ptas. los 400 gramos.

Mesas en la Plaza del Mercado, números 4, 8 y 9

Servicio á domicilio por dependientes de la casa.

OLI Y SABONS

LA OLIVERA

Francisco Tusquellas

Major, 21, cantonada Carreta : SITGES

SUCURSAL

de LA OLIVERA de Barcelona y dels acreditadisims molins d' olis dels senyors COCA y JAUMA de Reus.

LA PERLA

ULTRAMARINS Y COMESTIBLES

50, CARRER MAJOR, 50

Aquest acreditat establiment obre de nou les seves portes ab les meteixes bones condicions que avans, disposat a deixar ben satisfeta a la seva clientela, haventsen fet cárrech el conegut industrial

DON RAMON M RABENT

Sabatería LA MILANESA

Major, 32

Extens y variat surtit en calsat pera senyors, senyores y nens. * Especialitat en sebatilles. * Exactitut en la mida. * Cremes de les millors marques. * Adornos de totes classes pera el calsat.

Pera calsat superior,
elegant y d' esbeltesa;
no hi ha com **la Milanesa,**
tenda del carrer Major.

COLMADO **JOSÉ MASSÓ**

2, Plaza Marqués de Mont-Roig, 2

Chocolates de las mejores marcas :

Trapa, Matías López, Guchart. Colonial, Menier, Desayunos, etc.—Gran surtido de Pasta sopa Garriga con nuevo. — Canelonis. — Tapiocas Maggi. — Jarabes y Horchata Fortuny.—Café marca Estrella. —Salchichón de Vich. — Licores : Anís, Champagnes Codorniu y Extranjero, Brioix.—Pasteles para relleno.

Placas, papel y demás material fotográfico.

Moto- crapta y Aceite para Automóviles.

CLINICA DENTAL

DE JOAN CATASUS

METGE DENTISTA

De 3 a 7 de la tarda — S. Ba tomeu, 5; SITGE

Camiseria y Corbateria

32, BOQUERIA, 32

• BARCELONA •

GRAN ASSORTIT

en

camisas, corbatas, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas á mida

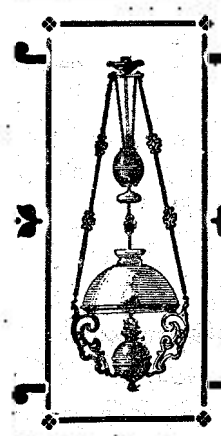
SOBRE-MONEDER

PERA LA CIRCULACIO DE VALORS EN METALICH

Servey Postal Oficial, creat per Real Decret de 30 de Novembre de 1899

El Sobre-Moneder circula entre tots els pobles de la Península, Islas Balears, Canarias y Costas de África, y ahont no hi hagi Administracio de Correos, estan obligats a admétrel a la circulació els carters y peatons rurals. El **Sobre-Moneder** es el medi més cómodo, sencill y segur pera remetre diner per correos certificat, desde cinch céntims fins a 50 pessetes, en qualsevol classe de moneda y en tota mena de fraccions. Ab el **Sobre-Moneder** s' evitan al públich las molestias de tots els sistemas de giros; no és necessari el requisit de coneixement y s' entrega pel carter en el domicili del destinatari, encare que sigui en el poblet més petit. Es indispensable pera encárrechs al Comers, suscricions de periódicns, demandas de llibres, pensions, mesades, etc , etc, Unich que resolt las dificultats de giro de petitas cantitats. El **Sobre-Moneder** té la **garantia del Estat,** que abona la cantitat declarada en cas de extravio. La **Compañyia Arrendataria de Tabacos** té la exclusiva pera la venta del **Sobre Moneder**; l' expén en tots els **Estanchs** al preu de **25** centims y abona als seus expendedors el 10 per 100 de **Premi de venta.** Las demandas als Representants y subalterns de dita Compañyia Arrendataria en cada Provincia.

Oficina : GOYA, 19 : MADRID

Lampistería de LLUIS MARCET * Sant Pere, 11

Dipósit de WATERS-CLOSETS

de totes classes, á preus baratíssims

Lavabos, Bidets, Calentadors y tota mena d' aparells sanitaris

---

LLAPIS FABER

PARELLADES, 9

SITGES

NOTABLE FOTOGRAFÍA, EN ELEGANT MARCH

Tamany 25 × 20

Banquet conmemorati del décim aniversari de la publicació de BALUART DE SITGES

De venda en aquesta Imprempta.-Preu : 2 ptes.

Geografía General de Catalunya

Dirigida per

Francesch Carrera y Candi

Hi ha per vendre els 195 cuaderns qu' han surtit de aquesta interessant Geografía.

Raó en aquesta Administració.

= PHOSPHORRENAL = Robert =

RECONSTITUYENTE

Diputació de Barcelona – Xarxa de Municipis